

RÎSETE

ADMINISTRATIA
24. - Strada Academiei, -- 24

APARE IN TÔTE DUMINICELE

DIRECTIUNEA UNUI COMITET

PLÎNSETE

ABONAMENTUL
Dece leu pe anu în toată țara

Bucuresci, 15 Iunie

Nu sunt semne bune de loc...

A dat strechia în colecteviști, și nicăi doctorul Reteveescu, cu totă știința sa electorală, nu i pote domoli.

Bielul Vizir a năucit alergend la baba Marița vrăjitorea de căte patru ori în 24 ore, ca prin vrăjitorul ei să aducă la prochimen oile perduite ale colectivității, conduse cu înțelepciune de măgarul lor cu clopot de la Pitești, pe care Vizirul l'a potcovit cu căteva sute de mii lei ca să repare menajul lor din Dealul patriarhului-papagal.

Însă cu tōte descantecile la stele, la lună și la sōre, ale babei Marița, cu tot baerul făcut din sange de nouă frați ce pōrtă la gât Vizirul, cu care l-a împodobit baba, pentru diua de 9 Iunie, ca să fie drag Nemților și Ungurilor, nicăi slujbele lui Popa Zăbavă nu pote să îndupice pe Lupul din strada Academiei, care s'a repedit în stana colectiviștilor spre a fura din numărul lor și a o reduce pānă acolo, pānă când Vizirul va rēmâne numai cu măgarul stanei.

Dōmne ferește de vr'o nenorocire. Atât near mai trebui să vedem miei Vizirulu transformați în Lupi și apoi să te ții pānz...

Ce e cholera, ce sunt lăcustele pe lāngă aceste animale rapace, gelose de afacerile naționale ale măgarului Pingea și ale catărului Căradă.

Ferescă Dumnezeu de mai rēu. Dar de, cu lupii nu te poti pune. Le-a venit vremea să s'adune la urlătorea Românlui și va de cine le va ești înainte când vor porni în haitic.

D'o parte lupii, de alta lăcustele, de alta nemțile, în sfârșit țara este pusă între ciocan și nicovală și numai meșterul Fundilă pote spune la ce rezultat vom ești.

Așa dar pericolul este eminent. În curēnd țara va îmbrăca doliu, de și s'a desființat de la ceremonii funebre de când cu bōla de patriarhie, cu consumționul preotului Zăbavă.

Cu tōte astea rēposatul înainte de a'ști da obștescul sfârșit, va lăsa cu limbă de mōrte ca puterea să devină o moștenire reversibilă la tot neamul, acum și pururea și în vecii vecilor amin.

Multe minuni am mai vădut sub domnia pehlivanilor. Am vădut omenii vândēndu-se cu toba ca pe vite, impușcându-se pe strade pentru că nu vota pentru cardașii oficiali, am vădut pe agentii siguranței publice bătēnd și spădurand pe cel săraci de parale, pe cetățeni bătuți la Bosel și Orfeu ca în vremea zaverei, am vădut pe

morunași Morunulu spărgend prăvălii pentru a întrona domnia bunelor năravuri; am vădut pe Kirios Panaiotis Macris sărutându'l cu ciomagul fratele său de cruce Ulmeanu; am vădut pe Săveanu, primarul Focșanilor transformându-se în boiu numai ca să mănageze fānul cetățenilor; pe Plievă țigănilă, Nae tamburul și Reteveescu măcelari în tōta forma; am vădut pe Radu Anghel din epistat general și ministru, pe Nacu din ciapăzăr ministru, pe Candianos rēturnătorul tronului cel mai sincer susținētor al său și cel mai fanatic dinastic, pe Meitani din clasic conservator baș-cetaș liberal-național, pe sfanta Mița mucenică, pe sfanta Marghiolița vicărăsă; de vom avea dile vom vedea și pe văcarul mitropălit, pe papagal patriarch, și țara lăsată de Brătianu moștenire lui Brătianu.

De și cu jale și cu măhnire se va retrage picolo Bratiano de la putere, totuși cărma nu e lăsată pe mâini streine...

Vizire, Vizire,
Cate chilipire
O să scapi acum
Rēmanēnd pe drum
Ca un ciolovec
Și ca un zevzec.

CANTECUL LUI ION

I

Cine trece peste tōte
C'un cinism îngrođitor,
Și strivind cum nu se pote
Mai tiranic, astă popor?

E Ion de la Florica
De-apanagiș donator,
Care nu stie ce-i frica
Căci cu el e-un alt popor!

Să-i strigăm, Români cu toți:
„Mare hoț ești între hoți!”

II

Cine schimbă 'n ministere
Alte fețe, aducend
Cu aceleași caractere
Toți slugoi lui pe rānd?

E Ion de la Florica
Călcător de drepturi, legi,
Ce nu crede 'n alt nimica
De cāt numă 'n privilegi.
Săi, Române, saj nu sta:
El săi lui te vor mānca!

III

Cine dace în păcate
Până 'n găt acufundat.
Indurēnd asasinate
Spre-a sta sus neincetat?

E Ion de la Florica,
Liberal-național,
Libertate, națiune
Dându-le pe rānd de mal.
Plângi popor nefericit
Dacă'l rabdă necontenit!

Ioniță Părlează

CIULINI

Afișăm cu multă placere că d. I. Luca-Caragali, autorul pieselor: Noptea furtună sau No. 9 și De-ale Carnavalului, pregătește o nouă piesă ce e menită să facă sens atât. Ea va avea ca titlu: O carieră pierdută într-o Redacție găsită. Si pentru că acăstă din urmă piesă să nu aibă sortă De-ale Carnavalului, s'a insărcinat Voința Națională să facă cuvenita reclamă.

D. C. Esarcu, de a căruī pasivitate se luase lumea de gănd, dă de căt-va timp dovdă de mare activitate. De vină e numai loteria Atheneului. În schimb ănsă, după legea compensației, ne e temă să nu devie pasivă biata loterie.

Pe splaiurile Dâmboviței, consiliul comunal a decis a se face un parapet metalic.

Relativ la acăstă s'a incins o viue discuțione între mulți consilieri. D. Laurianos, a propus a se face din slană iar d. Taciu din sfeclă. Intervenind d. primar d-sa propune și sustine a se face de casă. Acăstă din urmă propunere a susținut-o și Tiiiligrasul.

D. Năstase Stolojan, a convocat mulți comercianți și industriași a se consulta cu dēnsiii a supra baselor ce trebuie a se stabili relativ la desvoltarea industriei și comerțului după ce se va primi convenționarea comercială propusă, îmbunătățită și corectată, de Austro-Ungaria.

Politia de năravuri a Morunulu agie din Capitală și-a propus a revisui căteva articole din codul de procedură ciomagescă. Astfel în viitor, reclamanții vor fi bătuți și arestați când vor reclama contra vreunui pungaș liberal-național. De și nicăi un decret n'a abrogat vechile legi relative, secția V-a nerăbdătoare, a pus pe cea nouă în aplicare și cu succes.

Spărgând prăvălii, bătând, spânzurând și omorând pe cetăteni, sunt vechi deprinderi ale poliților din colectivitate. Așteptăm să vedem dând și toc capi talei ca la Focșani, și atunci vom știe Vizirului evala bre ciapkin.

Ni se scrie din Cernăuți că vestitul tenor în vioră, Mircea Dimitriade, discipolul lui Nea Toma de la biserică Crețulescu, a obținut un mare succes în opera *Aida*.

Amanunte în numărul viitor.

BRATIANIDA

Epopee

CÂNTUL V

Adunarea din sala Momulu. — Discursul lui Firfiric. — Areștarea martirilor. — Liberarea de popor. — Areștarea lui Odobescu și Solomon.

In sala lui Momulu e gravă adunare
Multimii de sertă-ferta, — urați la 'nfătișare,
Cu pantece cântănde, cu ochii bolboșați,
Cu limbele 'nchegate, de vinuri însetăți, —
Şedând p'o râna cască de lenea ce'i coprindă
De somnul ce'i bleojoșește și 'i face a se 'ntinde!
Mai sunt aci zănatici, trăndavî și derbedei,
Pungași cu stemă în frunte și papugii cați vrei!
Nici unul nu lipsește din cei ce 'n pușcărie
A' fost... so' vadă numai, cum spun, aşa să fie!
Aci e Nea Seruri, spireanul cel slăvit!
In lumea literară și 'n chefuri mult vestit!
Aci și Caradaua, o perlă intre perle,
Poet ca și Seruri în cap cu multe mierle.
Aci împănenatul polcovnic Solomon
Ce face pe podele cu spada lui mult svon;
Si Odobescul mândru ca un curcan se umflă;
În rusa-i uniformă, ș'adesea se bosumflă.
In fine toți fruntașii ce-a fost la Filaret
Cu toți sunt ș'acilea, ședând la ziafet.
Coprinși de nerăbdare că Firfiric nu vine
Se supără și strigă: „Aşa ni se cuvine,
Ne-a tras pe sfără, bravo, de fome am turbat
Și lui puțin îi pasă!..”

— „Venim de la Palat!..”

In timpul ăsta dice Berlic, care sosise
Cu Firfiric de mână și totul audise.
Cum marea 'nfuriată de vînt ingrozitor
Se linistește 'n grabă de sôre ardetor
Aşa, și 'n astă sală, s'opri orice suflare
L'accentul plin de farmec, vibrări și încântare,
Ce'l scose de odată vulpoiul de Berlic.
Făcându-se tacere, tribunul Firfiric
Se suie la tribună și 'ncepe ca să dică
Cu ochii plini de lacrimi și tremurând de frică,
O frică prefăcută...”

— „Salvare la popor!

Noi cerem astă-dî tie, al nostru Domnitor!
Aflat că Heliade, cu Tell și cu Magherul
A' vrut să ne omore, punând pe Stan hingherul
In laț ca să ne prindă când vom intra 'n Palat;
D'abia, cu-al meu dascăl, prin fugă am scăpat!“
Murmure se ridică d'odată 'n marea sală
Iar Firfiric profită și strigă cu 'ndrăsneală
Cu dărdări în glasul:

— „Rugăm să ne scăpați

D'acești tirani, ce-acuma, ca căni cei turbați
De peste Olt veniră și vor ca să domnescă
Ca despoți peste țară și tot să ne răpescă!
Afară de acestea, mai trebue să știți
Că eu, cu al meu dascăl, atât de umiliți,
Am dat demisiune și nu mai facem parte
Din ăstă guvern de formă, ce țara o împarte!
La voi ne e speranță, cu voi vrem să luptăm
De ăști tirani demonici, noi țera să scăpăm!
De vom muri, vaî voé, pe drumuri veță rămâne
Copiii, mumă, tată plângând vor cere pâne,
Si voi, plini de durere, veță bea în loc de vin,
O apă mocirlös! Vaî, *frraților* ce chin!
Ce-amară suferință, ce gróznice păcate
Vom indura atuncia!..”

Ca fiarele turbate

Scot răgete grozave, sbierand toți într'un glas:
„Să mărtură Heliade!“

Mergând incet, la pas

Martirii libertății către Palat se 'ndréptă!
E Tell, e Heliade cu judecata dréptă,
E sprintenul Magherul, pandurul mult iubit.
Ei vin, căci Odobescu, d'a séră 'i-a poftit
Să vie ca să vadă armata românescă,
Mărcuță fără sémén, voinică, vitejescă!
Cate și trei pășește și intră în Palat;

Ei nu știu, vaî, martirii, că dênsul i-a trădat!
Incepe defilarea, primesc ofițerimea,
Apoi pe toți fruntașii...

Cand iată că multimea
Din sala lui Momulu sosește alergând;
„La mărturie Heliade!“ cu răgete sbierand!
Atuncea Odobescu spre ei înainteză
C'o mutră ingamfată și astfel cuvinteză:
„Din nalta mea poruncă, pe voi vă arestează!
De ăști vre o vorbă și capul vă retez!“
Să săbat martirii tării să-nfrângă — aşa trădare
Dar, covârșită de număr, ei caută scăpare!
Majorul Tell străbate multimea ca voinic,
Magherul, luptă 'ntruna, dar neputând nimic
Se 'nchide 'ntr'o odaie și singur Heliade
Măreț priveste 'n jurul, zîmbește și apoi ședea,
Dicând: „Nu vă rușine, ai tării vîndători,
Sunteți mișezi cu toți, canalii, trădători!“
Cu spumele la gură polcovnicul răgește:
„Să tacă tu Heliade, căci puștele pocnește!“
La ochi, „comandă dênsul“ și când o dice *foc*,
Să dați cu toți de-o dată să-l omoriți pe loc!
Un sgomot ca furtuna să-ardică de odată
Si clopotele sună, alarmă este dată;
Poporul se sculase, ca leii toți veneați,
Să scape pe aceia ce-atât îi adorați.
Cu Tell el intră 'n frunte, să pue 'n liberare
Pe cei ce trădătorii voiau ca să-i omore.
„Trăiască Heliade!“ s'aude în Palat
Iar cei care'l trădase de grăză-ău tremurat.
Pe umeri înmînite sunt duși martirii tării
Ovații fără sémén, ca fluxurile mării,
Se 'naltă pentru dênsii din piepturi voinicești,
Curate ca și rouă și sincere, plăcute,
Măreț, 'ncantătoare, de o dată înăscute!
Iar Odobescu iute de chică e 'nhățăt,
Cu Solomon la dubă, de mâini e ferecat!
Vulpoiul Firfirică cu buzele lăsate,
Fugând, cu al său dascăl, dicea: „N'avurăm parte!“

Finele Cântului V.

Nicodem.

Telegrame din țară

Ministrul de Interne,

București,

Semnalăm al patrulea incendiu. Rog respundeți,
să-l localizăm sau să lăsăm să arză înainte.
(Focșani).

Prefect.

Prefect,

Focșani.

Dacă incendiații sunt liberali, dați tot ajutorul
putincios pentru stingerea focului; dacă sunt dușmani
dați tot ajutorul putincios pentru consumarea
celor cari ard și incendiarea celor cari nu sunt
aprise.

(București).

Ienache.

Scrisoarea patriarhală către Sf. Papagal

Am primit cămene gramă de la tine
Si supusă slugă tu arăți la mine
Că la voi, la Vlahi, e mitropolie
De pola hronia când aveați domnie,
Che lipon acuma țara e Rahato
Si mata psihimu față patriarhatu.
Pola cala, vlepo, oti-acuma vrei
Niți miro, niți sfato, de la noi să e
Omos sculta bine te am eș de spuso
Cu patriarhia să n'ajungă de ris.
Proton na xevris, că eș am aflat
Esi aî ghineca che față pe țelibato
Si mitropolia e drum trecător
Cathi enas dulos are-un Mijisor.
La alei, apano, nihta dacă vine
Monon tes ghineches vede or și cine
Din mitropolie aî catortosit
Ș'o menagerie de om исcusit
Lipon, patriarhia ce în cap clocesti
Mărcuță, cămene, să nu nemerești.

†. Papagal de Tarigrad.

CONFERINTE

D. Fleva va vorbi în curând despre înrudirea *Cu-*
cului cu Ciora.

PRESA VAGABUNDĂ

Tiitligraful de Sambătă conține: Trecerea Dâmboviței de către Faraon. — Odă la prafitorită. — Biserica dintr'un casă. — Să trăiască boherul nostru. — Țiganul întolit. — Dă-mi o lulea de tutun.

Universul cinci parale de poî-mâine coprind: Crima din strada Sorelui. — Drama din strada Sorelui. — Nenorocirea din strada Sorelui. — Intemplarea din strada Sorelui. — Omorul din strada Sorelui. — Măcelul din strada Sorelui. — Criminalul din strada Sorelui. — Omorâtorul din strada Sorelui. — O crimă oribilă. — O crimă teribilă. — O crimă ingrozitoare. — O crimă atroce. — Un omor nepomenit. — Un omor îndrănet, etc. etc.

Noi recomandăm publicului pe cavalerul de industrie de la acestă făie care vinde numai pe *cinci parrale* un kilogram de crime oribile și teribile, noui și vechi, întemplate și neîntemplate, posibile și imposibile, etc. etc.

Corespondenta particulară a „Ciulinului”

Domnule Redactor,

Bârlad 13 Iunie 1885

Cu cea mai mare părere de rău în stomach, vă alcătuiesc aceste rânduri, manipulându-le până la d.v. Teribilul și îngrozitorul *capitan Cocean*, e coprins de un acces de turbare canină, făcându-l să umble ca un rătacit prin lagăr. Si acest acces l'a apucat în urma mustrării de constiință varătă în *veterenanu* suflet de solidele rânduri ce să așeze în *Ciulinul* mai dilele trecute. Trimeteții de urgentă un *Ciulin*, care, aplicat la partea dorsală (entre-côte) de către d-nul Antoniu să-i restabilească sănătatea sdruncinată. Părintele Albu i-a citit molista îndrăcitului, dumineca trecută, dar fără nici un folos, căci *draci* au rămas neatacați, și răspândiți ca mai nainte, *en tirailleurs*, în nobila sa ființă. *C'est dommage*: dar n'are ce 'i face nică Dumnezeu, de al *dracului ce e*. Când va fi nevoie de forță, voi avea deosebită durere a vă aviza la timp, ca să preveniți pe d-rul Șuțu, celebru alie-nist al Capitalei.

Un mare eveniment! Jupân *Nută*, mare bancher din orașul nostru și mare membru *di pi alianță sel mari jidoveschi*, a primit o circulară a sus-pomenitei asociații. Printr-însa i se face cunoscut că făia-pamflet anarchistă jidovească, mojică până la dobitocie, va fi considerată, cu începeră de la 15 curent ca făia oficială a jidovilor din România; iar onorabilii foști franzelariști, porocii socialiști de la treanca fleanca mere acre, vor fi considerați ca prea supuse și prea plecate slugi ale ovreimel, cu leață-abonament la foaia ce redacteză.

Ordonă deci banchierului patri-hot, alte noui abonamente pe lângă cele două, trei făcute de *il signor cavaliero Cămilă Frunză-sécă*, cu ocasiunea colindului său prin Bârlad.

Cetățenii din Bârlad, între cari și d-nul Hagi-Andrei Ionescu, primarul, vor adresa o cerere guvernului, ca, spre incurajarea copiilor de la *Drepturile ovreilor* cari se joacă *d'a reforma socială cu dinamita*, să creeze ordinul *bâta după ceafă*, cu care să-i decoreze. S'a ținut un sfat la primarul acasă, și d-sa le-a promis tuturor că, se va face, ca unul ce e în intimitatea cea mai intimă cu Vizirul de Florica Pe baza acestei intimități, aflată, vă rog, D-lor Redactori, că onor fiu al onor. d-nu primar, a căpătat o bursă pentru școala politehnică plus alte trei școli unde se dice că mai învață talentatul copil al Hagiului primar. Tot pe baza, fără multă bază, a acestei sacro-sante intimități, puiul de Vizir locuiește sub același acoperemēnt cu puiul de Hagiul, și:

Ca duoi brazi intr'o tulpină
Ca duoi sori (?) intr'o lumină

De aci voi să trag deducția logică, de care sărăpiamentă chiar d-nu Maiorescu, că: un fior de primar hagiul cu dare de mână, prin hatăr *capătă* bursă; iar cel mai bun elev al școalei din Paris, român sărac și cu mare talent, moră pe strădele marelui focar de lumină, pentru ce? Pentru că n'are un tată, primar; vr'un unchiu, dipotat; vr'un vîr, ministru: vr'un cumătru, prefect sau măcar bătăuș din dealul spirii de prin *Bucureștiburg*.

Spre terminare și isprăvire, adaog și complinesc că a bucurat D-geu și Maica domnului Bârladul cu o leacă de plăio. Cine știe? vr'o pravoslavnică creș-

tină de prin Podeni, s'o fi rugat mai cu evlavie înaintea tronului celuī de sus...

Cu ciulinească dragoste vă salut și vă duc: la revedere....

Hagi-Tărâc-brău, din Cotu-Negru.

CHIEMAREA CETĂȘILOR

Venit! Venit! la arme, voiniți, de altă-dată,
Și fiți cu toții gata, căci vremea a sosit;
În prejma mea careură formăți-vă în rōtă,
Căci baba Mariuța, în zodia-ă, 'mă-arată
C'a nōstră răsturnare vrășmașă-a pregătit!

Venit! Venit! la arme, primejdia e mare,
Formăți-vă 'n companii, cum eū vă împărtășești;
Ca, fie-care, astfel, la cea d'antēi sunare
Să știe unde-i locul și ce comandă are,
Cum trebue să atace pe cei ce ne urăsc!...

In fruntea legioni, flăcăi, să știți că este
Mai mare comandante, Morunul paraleu,
Ce știe ca să lupte ca smei din poveste,
Mai bine chiar ca Radu; de el e dusă veste
Că dece și o sută învinge ca un leu!.

Armata d'acțiune, te-i dice avan-gardă,
Ca comandante are, pe multul cunoscut
Inspector Muscălénă ce'n Dumnezeu cu-o hardă
A dat s'ajungă-acilea: iar ariera-gardă
De alti pungași ca dēnsul ce's strășnic la bătut.

Acum ca adjutore, la luptă nōstră mare
De viață și de mōrte, voiniți am rănduit:
Armatei avangardă, vestiți trei, cu care
Ne-am mai distins în luptă, Mesciu cefă tare,
Și frați Coemgiopolii ce dău la mir cumpălit.

La-ariera-gardă, — armata de rezervă, —
Ea trei din cei de frunte, aleși ca mai voiniți,
Năică farmacistul, ce are multă vervă,
Și știe să panzeze, — și mult acesta servă, —
Christescu, Davidescu. — Si mă opresc aici...

Șăsa, cu toții la arme, voiniți, de altă,
Să fiți cu toții gata, căci vremea a sosit,
Căci baba Mariuța prin zodia-ă 'mă-arată
Că, țara contra nōstră cu totă-ă alarmată
Să a nōstră răsturnare vrășmașă-a pregătit.

Pentru aidomă Cocârgea

Tuicărescu I.

PROVERBE

German. — Cu cat maimuța se sue mai sus cu atât i se vede... spatele.

Englez. — Vrei să cunoști valoarea banilor... împriu-mătă-te.

Danez. — Femeile însărcinate se plâng că au fost măritate prea de timpuriu.

Spaniol. — Însorătă-ă băiatul când vrei și fata când potă.

Francez. — Unde sunt caini sunt purici; unde sunt purici sunt şoareci; unde sunt femei e dracul.

Italian. — Polenta și macaronele prețuiesc mai mult ca Papa și Cardinalii.

Rus. — Cine fură păcătușește odată; cine e furat păcătușește de dece oră.

Român. — Țara gême de tătară, cetășii beau cu lăutari.

Turc. — Omul bun și are inima pe limbă, iar cel nătărești și are limba n... inimă.

Specimen de ordine Ministeriale

Ministerul de externe

Domnule trimis,

Orizontul politic se înegurează din ce în ce mai mult. Englezii din Britania vor să se bată cu muscalii din Rusia pentru Afganistanul din Africa.

Prințipeți, cred, de pe acum, concluziunea la care voiesc să ajung, adică că acesta bătălie fiind preju-diabilă exportului nostru în Anglia, Rusia și Af-

ganistan, și mai presus de toate industriei noastre, este de cel mai mare interes pentru noi ca să împedescem răboiu.

Veti interpune, dar, domnule trimis, autoritatea d-v. în această chestiune și veti arăta că vederile guvernului, ce aveți onore a represinta, divergă cu ale celor-alte puteri în această privință și la caz când vor îndrăzni să discute părerile noastre, emise prin d-v. veti face cunoscut că lacul Cișmigiu, de și secat, se va alimenta cu apă și se va întări cu patru mari lunte, iar d-v. vă veti întorce în țară având trenul gratis.

Primiti, etc.

Ministrul, Iencușor.

*

Ministerul Domenielor

Domnule Inspector Silvic,

Aflu că niște țintări, de origină streină, ar fi invadat în pădurile noastre, fără ca d-v. să mă fi comunicat ceva în această privință.

Mai anterioară interveni pe cale pacifică făcându-i să înțeleagă că acestea sunt domenii ale Statului, declarate de lege imprescriptibile, și că să părăsească aceste localități.

Dacă din parte-le veti avea vre o împotrivire atunci veti arma toate satele circumvecine, procurând fie-cărui locuitor câte un drâng, și băgându-i în localitățile invadate de țintări, veti da ordin sătenilor să facă sgomot infernal cu acele instrumente, spre a nu-i lăsa să dörimă, și nu se va mișca din loc până ce invadatorii nu vor pleca.

In privința filoxerei am și expediat trei mii tărânci-coape de oțel, și sper că prin activitatea ce veti depune, în curând va fi distrusă. — Veti observa însă oamenilor, ce veti însărcina cu distrugerea filoxerei, ca să nu dea cu partea cea mai ascuțită a tărâncopulu căci ar putea să-i vatăme pielea, care este fără căutăță în industrie, și dacă e posibil să o isbească în cap ca să scape pielea neatinsă. — Tote pieile le veti sigila și le veti înainta ministerului. Aceste dispoziții le veti executa intocmai și 'mă veti raporta rezultatul.

Ministrul, Dincă Dolj

*

Ministerul de Răsboi

Domnule Comandant,

Hanibales ante portes! Știți că inamicul a cucerit Dobrogea. Acum e rândul armatei, e rândul turnului ultimul argument de Stat. Dacă rolul militarului, în timp de pace, este ca să umble în uniformă, apoi în timp de răsboi are o misiune și mai grea de căt acela, căci trebuie să dea cu pușca, pac! pac! Deci, nu e lucru de glumă, precum vedetă. Așa dar, corpul al 2-lea, în cap cu ghinărar Cărnăț-Ghiordum, călare pe Ducipal, va porni la Tulcea unde se va uni cu șoala strategicului Statis spre a ataca pe dușman în față. Corpul al 4-lea va ataca locusta la spate, corpul 3 o va ataca în flancu drept, corpul 1 în flancu stâng. Socotesc că numai e trebuință că să vă încurajezi și să vă reamintesc că sunteți de geantă letină, strănepoti dăi lui Traian și Mircea, spre a vă reînprospăta bravura, fiind că știu că sunteți destul de bravi și prevăd că victoria va fi a noastră.

Ura! trăiască România!

Ministrul, Falca-Cot.

*

Ministerul justiției

Domnule President,

Sunt informat că, în unele localități, prescripțiile legii nu se aplică cu destulă părtinire pentru șomerii partidului nostru. Asta e o chestiune de fapt și de drept, și gravitate gravă. Mai ales că în unele districte deputații n'ar câștiga tot-dăuna procesele ce susțin pe la diferențe instanțe. Aceste lucruri având efecte grave, și expunând guvernul la gravitate agravante, cer, să-l prezident, ca să nu se mai repete pe viitor căci vă veti face pasibil de prescripțiile prevăzute în C. P. pentru denegare de drepte.

D-nii procurori sunt invitați ca de astă-dă înainte să apere din oficiu pe d-nii deputați, dând astfel o dreptă interpretare spiritului Constituției noastre care prevede, printre rânduri, că ministerul public este dator să represinte interesele deputaților.

Primiti, etc.

Ministrul, Năucu.

*

Ministerul de Finance

Domnule Casier,

Finanța intră o țară este sufletul națiunii. — Trebuie

să o știți acesta, cum știți că 2 și cu 2 fac 5 și 3 ori 3 fac 10. Astfel fiind lucru, statul fără finanțe n'are suflet și acei cari sunt însărcinați cu percepera impositelor și sunt îngăduitori, se fac asasini națiunii.

De acum înainte veti da ordin agentilor însărcinați ca să nu mai ocolească pe țărani și acela care nu știe va plăti regulat impositul cum și remășitele pene în curent să-i ia câte o piele pe fiecare an. Oșele însă să i le lase. Luat de model provincia Ungureni unde administrez eu, unde țărani trăesc ca în sănul lui Avram. — Fiți că se poate de scrupuloși în îndeplinirea îndatoririlor d-v. căci mie mă trebue banii, guvernul îi trebuie banii și la toti ne trebuie numai banii; astfel vă fac responsabili.

In alte părți, domnule Casier, bunioră în Anglia, finanțele sunt mult mai înfloritoare și Statul mult mai avut pentru că fiecare își face datoria și pentru că acolo la ban se zice gold!

Primiti etc.

Ministrul, Leocă Ungurescu

Spină

Un bulgar s'a dus cu fiul să facă băi de Dunăre, pe cari i-le recomandase o babă din Silivestru ca bună pentru vindecarea reumatismului de care suferă.

Pe când se scăldău, trece un vapor și valurile făcute de dēnsul, erau căt p'aci să 'nghiață pe biețul bulgar dacă fiul să nu' luă de chică și 'l tragea la mal.

Ajuns teafăr pe pămînt începu să și ia băiatul la bătăie, dicindu-ă:

— Na, să te 'nveți minte ca altă dată să mai puști mâna în părul tatălu'i tău....

Un băiat se presintă cu un cont de băcănie la un cetățean liberral-național.

— A casă-ă dōmnu?

— Nu e casă, a plecat d'a-séră.

— Ptii ce rău imi pare, ăiese băiatul, aveam să 'l dău nisice parale....

— M'am întors! răspunse în grabă cetățenul.

— Poftim contul și adu banii!...

Cona Sița, arendășită, avea în păstrarea sa dată de proprietăresă, două-deci de curcani pe care îi creștea cu ai săi.

Intr-o zi vine proprietăresă și o întrebă ce fac curcanii.

Ai mei sunt forte sănătoși, dar ai d-tale, răspunde Cona Sița, aș murit toti.

BIBLIOGRAFIE

Afiăm cu bucurie punerea sub tipar a unei însemnate scrieri ce se va prezinta Academiei pentru premiare:

MIJLOCUL DE A'SI INDOI SIRA SPINAREI

sau

CONVINCȚIUNEA PE BANI

de D-nul G. Meitani cu o prefată de d-nul St. Mihăilescu (Stemil).

Deslegarea șaradei din numărul trecut este: *Toval*.
Auu trimis deslegări esacte: *București*, Valeriu Schina, Ión Ionescu, Cornica, Al. Poenaru, Zoe Chițescu; *Bacău*, Eleonora Munteanu; *Com. Peret*, j. Olt, Constantinescu: *Brăila*, Redacția diarului *Bomba*.

ŞARADA

de P. C. Movilă.

Din trei părți este compusă
Şarada aci propusă.
Partea 'ntâi măsură-arată,
Pe câmpia înflorată
Și un verb la singular.
Usat prea mult la plugar.
Partea două de voită,
Mai curând să o ghicăți,
Căutați-o în comert,
Unde are prea mult pret;
Iar a treia, o găsiți
Prin haine și prin velință.
Tot cuvântul de 'l cîtești
Nume femeiesc găsești

THEATRU DACIA

Directiunea Theodor Popescu

Duminică 16 Iunie

MARTIRIA SI INFAMA

24, Tipografia Modernă, Gr. Luis, Strada Academiei, 24

